

Insigni et eloquentissimo viro
Julio Salino Genes poete laureato

Narrat suam
amicitia quod
ad aliquid

Michiel litteris meis proequa singulari
quandam dilectionem quam inter habeo per
infirmitate studio. Intellexisti in prefato ut
effinire iam dudum me tibi illam habere
tam et per nullo effectu iudicium iudicium
Sed quod res mea atque condico usque hanc
iudicium officia passa sunt ut effectu ipso
voluntate mea prefaturam, Sed hoc
mihi de te permissum fuit. ut ad te nunquam
venirem quam ante abirem doctore Idcirco
te accedere sperans sumope conabar et
id mihi ope perit fuit. tunc per me copio
usque oblectatus sum et me ut iam dixerim
te magis respectare puto. Nec quidem
cessa tua vide mihi facile fuit qui
tatis et copio et re ipsa procedas. Mempe
ut peris mentis mee periculum erat absens
tristitia ipius facta est. Atque ut Comiti
in vobis fuerat. haud verum est quod vulgo dici
soler. diem adinere egeitudine hominum. Ad
mihi cotidie non defilio ut ipse ait. sed de te
ingro ac patre integrasit dolor. Unde
est quod mentis meam lenit. tui videlicet
status augumentum quod incomodo meo interdum
equipero. et ipso meo mentis archano tibi
ratione facio. mirum talis manducas et
libis. Et quomodo deturis vespis quos in
diebus piamores facis nullus adme venit.
Expedit me quidem quos fecis fingere.
et inde tanquam tu ipse eos fecis illis
quidem. Nonne aut unam ut ego illud
vero exultationem feci in qua martino galli
felicitatem respectandum tui per alexandri

11. (S. 11)

ex. legam

Conspectum tui. et per tui